

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קמ"ז ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִשֶּׁה אָמַר בְּתַרְי זְמַנִּי. זְמַנָּא קִדְמָאָה אָמַר, י"ג מְכִילָן דְּעִתִּיקָא דְּעִתִּיקִין סְתִימָא דְּכָלָא, לְנַחֲתָא אֵלִין לְאַתָּר דְּדִינָא אֲשֶׁתְּכַח, לְאַכְפִּיָּא לְהוּ. זְמַנָּא תְּנִינָא, אָמַר ט' מְכִילָן דְּרַחֲמִי, דְּכִלִּילָן בְּזַעִיר אֲנַפִּין, וְנִהִירִין מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה דְּכָלָא. וְכָלְהוּ כָּלִיל כְּהֵנָּא כֹּד פְּרִיס יְדוּי לְבָרְכָא עֲמָא, וּמִשְׁתַּכְּחִין דְּמִתְבָּרְכִין כְּלָהוּ (ס"א ע"א) עֲלִמִין בְּסִטְרָא דְּרַחֲמִי, דְּאִתְמַשְׁכֵּן מַעֲתִיקָא טְמִירָא סְתִימָאָה דְּכָלָא. וְכָל הָגִי כ"ב אֲתוּוֹן, מְכִילָן סְתִימָאָן.

תרגום לעברית

ובא ראה שכל אלו עשרים ושתים אותיות (רחמים) (שכל אלו עשרים ושתים מדות הרחמים), משה אמר אותן בשתי פעמים. פעם ראשונה אמר שלש עשרה מדות של עתיק העתיקים, נסתר הכל, להוריד אלה למקום שנמצא הדין, לכפותם. פעם שנייה אמר תשע מדות רחמים שכלולים בזעיר אנפין, ומאירים מהעתיק נסתר הכל. וכלם כולל הכהן כשפורש ידיו לברך את העם, ונמצאים שמתברכים כל (העליונים) העולמות בצד הרחמים שנמשכים מהעתיק הטמיר, נסתר הכל. וכל העשרים ושתים אותיות הללו מדות נסתרות.

יְבָרְכֶה יי וישמרה, אלֵין תֵּלֶת קֶרְאִי, וְג' שְׁמֵהּ דְּתַרְיֶסָר אֲתוּוֹן כְּלִילָן לְקַבְּלִיהוּ, וּבְכָלֹא אֲתַכּוּוֹן כְּהֵנָּא. וְכָל עֲלָאִי וְתַתָּאִי מִתְבַּסְּמֵן בְּכ"ב אֲתוּוֹן, דְּסְתִימִין בְּהֵי ג' קֶרְאִי, לְקַבְּלִי כ"ב (אֲתוּוֹן) מְכִילָן דְּרַחֲמֵי דְּכָלִיל כָּלָא. וּבִגִּין כֶּךָ כְּתִיב אָמור, וְלֹא אָמְרוּ, כִּמָּה דְּאוֹקִימָנָא. אָמור. דְּבַעֲי לְכוּנָא בְּכָל הֵי סְתִימִין, בְּכָל הֵי דְּרָגִין. אָמור: בְּמִלִּין סְתִימִין דְּלַעֲיָלָא. אָמור: חוֹשְׁבֵן רמ"ח אַבְרִין דְּבָאֲדָם חָסֵר חֵד. מַאי טַעְמָא. דְּבַחֵד תִּלְיִין כְּלָהוּ. וְכָלָהוּ מִתְבָּרְכָאן בְּהֵי בְּרַכְתָּא, בְּהֵי תֵּלֶת קֶרְאִי, כְּדָאמְרוּ. לָהֶם: לְאִתְכַּלְלָא בְּהֵי בְּרַכְתָּא עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

תרגום לעברית

יְבָרְכֶה ה' וישמרה, אלו שלשה פסוקים ושלשה שמות של שתיים עשרה אותיות הכלולות כנגדם, ובכל התפון הכהן. וכל עליונים ותחתונים מתפשמים בעשרים ושתיים אותיות שנסתרות בשלשת הפסוקים הללו, כנגד עשרים ושתיים (אותיות) מדות רחמים שכוללות הכל. ולכן כתוב אמור, ולא אמרו, כמו שבארנו. אמור - שצריך לכוון בכל הנסתרים הללו בכל המעלות הללו. אמור - בדברים נסתרים של מעלה. אמור - חשבון רמ"ח איברים שבאדם חסר אחד. מה הטעם? שבאחד כלם תלויים. וכלם מתברכים בברכה זו בשלשת הפסוקים הללו כמו שבארנו. להם - לכלל בברכה זו עליונים ותחתונים.

טקסט הזהור

תאנא, אמר רבי יוסי, יומא חד יתיבנא קמיה דרבי אלעזר בן רבי שמעון, שאילנא ליה, אמיןא, רבי מאי קא חמא דוד דקאמר (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי, אדם תינח, בהמה למָה. אמר ליה יאות שאלת, כלא במנינא הוא, זכו אדם, לא זכו בהמה.

למדנו, אמר רבי יוסי, יום אחד ישבתי לפני רבי אלעזר בן רבי שמעון ושאלתי אותו, אמרתי, רבי, מה ראה דוד שאמר (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה' ? אדם מילא, בהמה למה? אמר לו, יפה שאלת, הכל הוא במנין. זכו - אדם. לא זכו - בהמה.

טקסט הזהר

אמינא, רבי, רזא דמלה קא פעינא. אמר ליה כלא אתמר, ותא חזי, קרא קודשא בריך הוא לישראל אדם, כגוונא דלעילא. וקרא להו בהמה, וכלא בחד קרא, דכתיב (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי וגו'. ואתן צאני צאן מרעיתי, הא בהמה. אדם אתם, הא אדם. וישראל אקרו אדם ובהמה, ובגין כך אדם ובהמה תושיע יי. ועוד רזא דמלה, זכו אדם כגוונא דלעילא. לא זכו, בהמה אקרון. וכלהו מתברכאן בשעתא חדא. אדם דלעילא. ובהמה דלתתא. וכל שכן דכלא אית בהו בישראל, הדא הוא דכתיב אדם ובהמה תושיע יי.

תרגום לעברית

אמרתי, רבי, סוד הדבר אני רוצה. אמר לו, הכל נאמר, ובא ראה, הקדוש ברוך הוא קרא לישראל אדם, כדגמה שלמעלה, וקרא להם בהמה, והכל בפסוק אחד, שכתוב ואתן צאני צאן מרעיתי וגו'. (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי - הרי בהמה. אדם אתם - הרי אדם. וישראל נקראו אדם ובהמה, ומשום זה אדם ובהמה תושיע ה'. ועוד סוד הדבר, זכו - אדם כדגמה שלמעלה, לא זכו - נקראו בהמה, וכלם מתברכים בזמן אחד - אדם שלמעלה ובהמה שלמטה. וכל שכן שהכל יש בהם בישראל. זהו שכתוב אדם ובהמה תושיע ה'.

ותא חזי, לית ברכתא לתתא אשתכח, עד דישתכח לעילא. ומדאשתכח לעילא אוף לתתא אשתכח, וכלא הכי תליא לטב ולביש. לטב, דכתיב (הושע ב) אענה את השמים והם יענו את הארץ. לביש, דכתיב (ישעיה כד) יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה.

תרגום לעברית

ובא ראה, הברכה לא נמצאת למטה עד שתמצא למעלה, ומשנמצאה למעלה - גם למטה נמצאת, והכל תלוי כף לטוב ולרע. לטוב, שכתוב (הושע ב) אענה את השמים והם יענו את הארץ. לרע, שכתוב (ישעיה כד) יפקד ה' על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, בגין כף (האי תפארת פתח ביה) כתיב אמור להם סתם, לאתברא עלאין ותתאין, כלהו כחדא. דכתיב כה תברכו בתחלה, ואחר כף את בני ישראל אמור להם סתם, לאתברא כלהו כחדא, יברכה יי, לעילא. וישמרה, לתתא. יאר יי פניו, לעילא. ויחנה, לתתא. ישא יי פניו, לעילא. וישם לה שלום לתתא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, בגלל זה (התפארת הזו פתח בו) כתוב אמור להם, סתם, להתברך עליונים ותחתונים כלם כאחד, שכתוב כה תברכו בתחלה, ואחר כף את בני ישראל אמור להם סתם, להתברך כלם כאחד. יברכה ה' - למעלה. וישמרה - למטה. יאר ה' פניו - למעלה. ויחנה - למטה. ישא ה' פניו - למעלה. וישם לה שלום - למטה.

רבי אבא אמר, כלהו כחדא מתברכאן, בכ"ב אתוון גליפן דשמא קדישא דאתכלל וסתים הקא, בכ"ב אתוון מתברכאן כלהו. ואינון רחמי גו רחמי, דלא אשתכח בהו דינא. ולא, והכתיב ישא יי פניו אליה. אמר רבי אבא, ישא: יסלק ויעבר בגין דלא ישתכח דינא כלל.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, כלם מתברכים כאחד בעשרים ושתים אותיות חקוקות של השם הקדוש שנכלל ונסתר כאן, בעשרים ושתים אותיות כלם מתברכים. והם רחמים תוך רחמים, שלא נמצא בהם דין. ולא? והרי כתוב ישא ה' פניו אליה! אמר רבי אבא, ישא - יסלק ויעביר כדי שלא ימצא דין כלל.

טקסט הזוהר

תאנא, אמר רבי יוסי, בשעתא דכהנא פריס ידוי, אסיר ליה לעמא לאסתכלא ביה, משום דשכינתא שריא בידוי. אמר רבי יצחק, אי הכי, כיון דלא חמאן מה אכפת להו, דהא כתיב (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי, בחייהו לא חמאן, אבל במיתתהו חמאן. אמר ליה, משום דשמא קדישא רמיזא באצבעו דידוי, ובצי בר נש לדחלא, אף על גב דלא חמאן שכינתא, לא בעאן לאסתכלא בידיהו דכהני, בגין דלא ישתכחון עמא חציפאן לגבי שכינתא.

תרגום לעברית

למדנו, אמר רבי יוסי, בשעה שהכהן פורש ידיו, אסור לעם להסתכל בו, משום ששכינה שורה בידיו. אמר רבי יצחק, אם כן, כיון שלא רואים, אז מה אכפת להם, שהרי כתוב (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי, בחייהם לא רואים, אבל במיתתם

רואים? אמר לו, משום שהשם הקדוש רמוז באצבעות ידיו, וצריך האדם לפחד. אף על גב שלא רואה שכינה, לא צריך להסתכל על הידים של הכהנים, כדי שהעם לא ימצא בחצפה אל השכינה.

טקסט הזוהר

תאנא, בההיא שעתא דכהנא פריס ידוי, צריכין עמא למיתב בדחילו, באימתא, ולינדע דההיא שעתא, עידן רעותא אשתכח בכלהו עלמין, ומתברכן עלאין ותתאין, ולית דינא בכלהו. והוא שעתא, דאתגלי סתימא עתיקא דעתיקין בזעיר אנפין ואשתכח שלמא בכלא.

תרגום לעברית

למדנו, בשעה שהכהן פורש ידיו, צריך העם לשוב ביראה, באימה, ולדעת שאותה שעה עת רצון נמצא בכל העולמות, ומתברכים עליונים ותחתונים ואין דין בכלם, והיא השעה שמתגלה הנסתר עתיק העתיקים בזעיר אנפין, ונמצא שלום בכל.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ז ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אמר רבי שמעון, בהגי תלת קראי

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, בראשי שלשת הפסוקים הללו יו"ד יו"ד יו"ד: י"ב ברכה י"א י"ש. כלם להראות אמונה השלמה, ולהתברך מהעתיק מי שצריך. יו"ד יו"ד יו"ד, להתברך זעיר אנפין מעתיק הכל. ומשום כך, יברכה ה' למעלה, וישמרה הוא למטה, וכן כלם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

